

РЕШЕНИЕ

№ 24920

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **4771** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 304 – 306 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба с вх. № 13669 от 22.04.2026 г. на М. А. А., гражданка на С., [дата на раждане], подадена чрез адв. Т. И. – САК, с искане за налагане на глоба, на основание чл. 304 от АПК, на първи секретар консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., за неизпълнение на влязло в сила Решение № 41415 от 10.12.2025 г. по адм. дело № 9533/2025 г. по описа на Административен съд София – град, 45 състав.

В молбата се сочи, че не е изпълнено съдебното решение, което е влязло в законна сила и с него е задължен органът повторно да се произнесе по заявлението на М. А. А. за издаване на виза “D” съобразно с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. В тази връзка се иска налагане на санкция на задълженото длъжностно лице – първи секретар консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., на основание чл. 304 от АПК, и определяне на срок, в който да изпълни съдебното решение.

На основание чл. 306, ал. 3 АПК, на първи секретар консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., е предоставен 14-дневен срок от съобщаването за становище по молбата. Постъпили са писмени обяснения от С. И. Х. – първи секретар, консулско длъжностно лице при Генерално консулство на Република Б. в И., Република Т., с което възразява срещу основателността на искането за налагане на глоба на чл. 304 от АПК. Излага доводи, че, тъй като съдебните решения нямат конститутивен характер и не водят до автоматично издаване на исканата виза, с оглед изпълнението на съдебното решение заинтересованото лице следва да се яви лично в представителството на Република Б. в И. и по негова воля отново да подаде заявление за издаване на виза, придружено от съответните документи, които се изискват по нормативната

уредба за съответния вид виза. След приемане на заявлението отново следва да се извършат процедурите, предвидени в Инструкция № КОВ04-02-351/15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи, като по време на посочената процедура следва да се вземат предвид указанията на съда, посочени в съдебното решение. Уточнява, че изискването за окомплектоване на нови документи произтича от заложените срокове за тяхната валидност /свидетелство за съдимост, удостоверение за семейно положение и др./, за което има изрични указания и в грама № КОВ-55-66и- 26/27.01.2026 г. Въз връзка с това допълва, че административният състав на Консулска служба - И. /КС-И./ е инструктиран да приема граждани, които представят съдебни решения за отмяна на постановените откази, като осигурят свободен прием в КС-И., без предварително запазен час, и в изпълнение на решението на съда визовото заявление да бъде въведено и обработено гратис в Националната визова система /НВИС/.

За процесния случай длъжностното лице твърди, че г-жа М. А. се е явила в КС-И. на 16.01.2026 г. и повторно е подала заявление за виза вид „Д“. Поради техническите особености на НВИС заявление се приключва с издаването на визата или отказ и се архивира в НВИС /независимо с решение за отказ или разрешаване на визата/. Консулските длъжностни лица не разполагат с техническата възможност да възобновят разглеждането на заявлението от „Архив“, поради което в НВИС на г-жа М. А. е регистрирано гратис ново заявление под номер IST26001695V. В приложените към заявлението документи е налично и Решение № 41415/10.12.2025 г. на АССГ, с което е постановена отмяна на отказа по предходното ѝ заявление IST25018520V и връщане на делото за ново разглеждане, описано в поле „Бележки“ на заявлението в НВИС. В процеса на национално консултиране на визовото заявление, на 06.02.2026 г., от службите за административен контрол на чужденците е върнато запитване, с искане г-жа А. да представи актуално решение за събиране на семейство по реда на Закона за чужденците в Република Б.. В тази връзка, на 13.03.2026 г. в ГК-И. се явил г-н А. А., надлежно упълномощен /приложено пълномощно/ от г-жа М. А. преводач, който срещу подпис се е запознал с искането на службите за административен контрол на Република Б. /приложено/ и е поел ангажимент да информира г-жа А. за обстоятелствата по нейното заявление. До този момент г-жа А. не е предоставила в ГК-И. актуално решение за събиране на семейство по реда на Закона за чужденците в Република Б..

Сочи се, че процесът по взимане на решение относно заявления за дългосрочни визи по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, съгласно Инструкцията, включва задължително национално консултиране с органите за административен контрол на чужденците /дирекция Миграция-МВР и ДАНС/. Решенията по заявленията за дългосрочни визи по чл. 15, ал. 1, се взимат в условията на обвързана компетентност /кумулятивно между МВнР и органите за административен контрол на чужденците/, а резултатът се отразява в НВИС, след което се връща към консулската служба приела заявлението, с финално становище „ОТКАЗ“ или „ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА“. От горното става ясно, че Консулското длъжностно лице не разполага с възможност и права да се произнесе самостоятелно /повторно/, в съответствие с указанията дадени му от АССГ.

Във връзка с гореизложеното счита изложените в молбата твърдения за неверни и моли да бъде оставено без уважение искането за налагане на глоба по чл. 304 от АПК.

Като взе предвид изложеното в молбата и становището на ответната страна, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти състав направи следните изводи:

Съгласно чл. 306, ал. 2 АПК, който регламентира реда за ангажиране на отговорността на длъжностни лица за неизпълнение на съдебни актове, наказанията се налагат с разпореждане на председателя на съответния съд или на овластено от него длъжностно лице.

Като съобрази, че с искането молителят релевира доводи за неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт – Решение № 41415 от 10.12.2025 г. по адм. дело № 9533/2025 г. по описа на

Административен съд София – град, 45 състав, влязло в сила на 22.07.2025 г., съдът намира, че е компетентен да го разгледа и да се произнесе по него.

По основателността на искането:

След като съобрази твърденията на молителите, становището на ответника и представените по делото доказателства, съдът намира, че искането с правно основание чл. 304, ал. 1 АПК е неоснователно, поради което не следва да бъде уважено.

Разпоредбата на чл. 304, ал. 1 от АПК предвижда ангажирането на имуществена отговорност чрез налагане на глоба на длъжностни лица, които не изпълнят задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт.

За да е налице нарушение по чл. 304, ал. 1 АПК, е необходимо да бъде установено наличието на три предпоставки, които следва да са налице кумулативно, както следва: влязъл в сила съдебен акт, който предписва определено поведение за административен орган, и неизпълнение на този съдебен акт от страна на административния орган – адресат на дължимото поведение.

По делото е безспорно, че Решение № 41415 от 10.12.2025 г. по адм. дело № 9533/2025 г. по описа на Административен съд София – град, 45 състав е влязло в сила на 05.01.2026 г. С решението е отменен по жалба на М. А. А., гражданка на С., [дата на раждане], отказ за издаване на виза вид „D“, издаден от С. Х., първи секретар, консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., постановен по заявление № IST25018520V от 27.06.2025 г., и е върната преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на М. А. А., гражданка на С., подадено на 27.06.2025 г., при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на съдебното решение. Следователно, изпълнени са първата и втората предпоставка на чл. 304, ал. 1 от АПК.

В мотивите на съдебното решение е посочено, че постановеният отказ за издаване на виза „D“ на М. А. е незаконосъобразен, тъй като в конкретния случай административният орган изобщо не е взел предвид наличието на стабилен административен акт – Решение № 13311/18.12.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което е разрешено на Д. А. З. да се събере на територията на Република Б. със своята съпруга – М. А. А. и детето си А. А. Д.. Съдът се позовава се на чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, съгласно който визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4 от българските дипломатически или консулски представителства, което в настоящия случай следва задължително да се вземе предвид от компетентния орган, предоставящ виза, с оглед предпоставките по закон да се събере едно семейство.

Безспорно е, че в изпълнение на съдебното решение М. А. А. е подала ново заявление за издаване на виза „D“, по което е налице висящо производство, във връзка с което същата е уведомена, че следва да представи актуално решение за събиране на семейство. В тази връзка е представено ксерокопие на документ, в който е посочено, че следва „да се представи решение за събиране от Миграция“. Допълнено е „апликантът не е представил решение за събиране на семейство“. Документът е подписан от А. А., с дата 13.03.2026 г., за който е приложено нотариално заверено пълномощно за упълномощаването му да представлява М. А..

Предвид изложеното съдът намира, че не е налице посочената по-горе трета предпоставка за ангажиране на административнонаказателната отговорност на ответника. По делото се представиха доказателства за предприемане на действия по изпълнение на съдебното решение, изразяващи се в подготовка за ново произнасяне, а именно изискване на актуално решение за събиране на семейство по реда на ЗЧРБ, необходимо с оглед осъществяване на задължителната съгласувателна процедура, осъществявана от МВнР чрез дирекция „К. отношения“ с дирекция „Миграция“ – МВР, както и с оглед изпълнение на законовите изисквания, регламентирани в чл. 24, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ. Доколкото със съдебното решение съдът е върнал преписката за ново

произнасяне, съобразявайки изложеното в мотивите, в това число Решение № 13311/18.12.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което е разрешено на Д. А. З. да се събере на територията на Република Б. със своята съпруга – М. А. А. и детето си А. А. Д., ответникът е предприел действия по изпълнение на това решение.

На основание чл. 33ф, ал. 5 от ЗЧРБ, за взетото решение за събиране на семейството директорът на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице уведомява дирекция "Миграция", като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанията или липсата на такова за събиране на семейството, като на основание ал. 6 от с.з. - положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 по облекчена процедура.

В случая изпълнението на решението е поставено в зависимост от конкретната воля и активност от страна на молителя, като актуалното решение за събиране на семейството е необходимо, както за осъществяване на съгласувателната процедура, така и за преценка изпълнението на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 13 ЗЧРБ. След изпълнение или не на дадените указания ответникът дължи произнасяне, което следва да е в зависимост от това дали документът е представен, или не. Така ответникът е предприел действия по изпълнение на решението, което е останало неизпълнено към момента поради бездействието на молителя и това следва да бъде отчетено от съда при постановяване на съдебния акт.

Поради изложеното, не се разкрива от обективна и субективна страна осъществяването на административно нарушение по чл. 304, ал. 1 АПК от първи секретар консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., тъй като не е налице третата предпоставка на нормата на чл. 304, ал. 1 АПК, посочена по-горе. Не е налице бездействие относно извършването на дължимото съгласно влезлия в сила съдебен акт действие, доколкото са изискани посочени в съдебното решение документи и те не са представени от заявителя, което не се оспорва. Ето защо, искането на М. А. за налагане на глоба на ответника, в хипотезата на чл. 304, ал. 1 АПК, следва да бъде оставено без уважение.

Предвид така взетото становище за неоснователност на искането, следва да се отбележи, че настоящото разпореждане не подлежи на обжалване. По въпроса има постоянна практика на АССГ и ВАС – в този смисъл Определение № 3673 от 15.03.2011 г., постановено от ВАС по адм.д. № 2198/2011 г., Определение № 15876 от 1.12.2011 г., постановено от ВАС по адм. д. № 14674/2011 г., Определение № 4270/26.03.2012 г., постановено от ВАС по адм.д. № 3963/2012 г., Определение № 5864/29.04.2014 г., постановено от ВАС по адм.д. № 4188/2014 г., Определение № 3798 от 27.08.2012 г., постановено от АССГ, X касационен състав, по адм. д. № 6460 от 2012 г. и др.

Водим от горното и на основание чл. 306, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 70-ти състав,

Р А З П О Р Е Д И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на М. А. А., гражданка на С., [дата на раждане], с искане за налагане на глоба, на основание чл. 304 от АПК, на първи секретар консул към Генералното консулство на Република Б. в [населено място], Т., за неизпълнение на влязло в сила Решение № 41415 от 10.12.2025 г., постановено по адм. дело № 9533/2025 г. по описа на Административен съд София –

град, 45 състав.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на страните по делото.

СЪДИЯ: